

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/171/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514201411
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8514201411.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1/ rade X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX X., t.č. X E. Q., N., V., štátny občan SR, 2/ rade F. O., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX X., t.č. X E. Q., N., štátna občianka SR, 3/ rade X. B., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX K., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, adresa na doručovanie Nám. Josipa Andriča č. 1, Chorvatský Grob, 900 25, IČO: 42 264 154 v konaní o zaplatenie 2 945,40 s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovaný v 3. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu 2 356,32 eur, úrok z omeškania vo výške 148,10 eur, ročný úrok z omeškania 8,5 % zo sumy 2 356,32 eur od 12.8.2013 do zaplatenia a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 12.03.2014 žiadal aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovaného v 3. rade k úhrade sumy 2 945,40 eur s príslušenstvom s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných žalovaných. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s. Tomášikova 48, Bratislava na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade dňa 3.2.2006 zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a ďalšie náležitosti sú uvedené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Po právnom rozbere týkajúcom sa posúdenia zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 ako absolútneho obchodu a nemožnosti aplikovať na takýto právny vzťah § 52 až 54 Občianskeho zákonníka ďalej žalobca uviedol, že pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 4 668,10 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3 722,95 eur, riadneho úroku vo výške 684,96 eur, úroku z omeškania vo výške 260,19 eur a ostatného príslušenstva vo výške 0 eur. Sumu 260,19 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje. Podľa zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 3 319,39 eur, ktorý mal byť splácaný v

splátkach po 49,09 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatňuje v tomto konaní splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.02.2015 v počte 60 v celkovej výške 2 945,40 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2013 do 20.02.2015 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zároveň si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, a to zo splátok už splatných odo dňa ich splatnosti do 11.08.2013 a potom z celej dlžnej sumy od 12.08.2013 do zaplatenia.

Oznámením doručeným súdu dňa 26.06.2014 vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ.

Uznesením č.k. 2C/171/2014 zo dňa 14.4.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/286/2015-260 zo dňa 30.11.2015 súd pripustil do konania vstup vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovaným a vedľajšiemu účastníkovi doručil návrh spolu s prílohami.

Žalovaní v 1. a 2. rade k návrhu uviedli, že žijú v T., nie sú zamestnaní, nemajú žiaden zárobok, v T. poberajú len dávky. Majú viaceré zmluvy a presne o ktorú ide nevedia.

Žalovaný v 3. rade a vedľajší účastník sa k návrhu nevyjadrili.

Podaním doručeným súdu dňa 30.10.2014 žalobca špecifikoval jednotlivé nároky, uviedol, že žalovaní z vyčerpaného úveru 3 319,39 eur splatili sumu 2 227,31 eur, súdu popísal spôsob výpočtu istiny vo výške 3 722,95 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čerpanou sumou 3 319,39 eur plus poplatky s kapitalizáciou 616,11 eur, plus riadne úroky s kapitalizáciou v sume 2 014,76 eur mínus úhrada účtovaná na istinu 2 227,31 eur), ďalej popísal spôsob výpočtu riadnych úrokov v sume 684,96 eur. Pričom zdôraznil, že v konaní si uplatňuje splátky splatné od 20.03.2010 do 20.02.2015 v celkovom počte 60 po 49,09 eur v celkovej výške 2 945,40 eur. .

Pojednávania vytyčeného na deň 17.5.2016 sa žalobca, žalovaná v 2. rade, žalovaný v 3. rade a vedľajší účastník, napriek riadne a včas doručenému predvolaniu nezúčastnil. Neúčasť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti klienta, ostatní účastníci svoju neúčasť neospravedlnili, preto v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával neprítomnosti žalobcu, žalovaných v 2. a 3. rade a vedľajšieho účastníka.

Právny zástupca na pojednávaní na podanom návrhu trval zdôraznil, že žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie 60 nepremičaných splátok splatných od 20.10.2010. Rovnako si uplatňuje úrok z omeškania, dokonca za kratšie obdobie, keďže jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť k 17.5.2013, on si uplatňuje úroky z omeškania od 12.8.2013.

Žalovaný v 1. rade potvrdil uzatvorenie úverovej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu, úver splácali kým mal zamestnanie, pripustil, že poslednú splátku mohol zaplatiť niekedy v roku 2009 alebo 2010. Ďalej poukázal na svoju zlú finančnú situáciu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom predložených listinných dôkazov a to zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2006, Dohodou o ručení z 03.02.2016, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013, výzvou k úhrade zo dňa 09.07.2013, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 a prílohou, pokusom o zmier z 13.02.2014, výpisom z obchodného registra žalobcu, platobnou históriou žalovaných, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 20.05.2013 s doručenkami o jeho doručení, výpismi z účtu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli so Slovenskou sporiteľnou, a.s. dňa 03.02.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným bezúčelový spotrebný úver vo výške 100 000,-Sk, t.j. 3 319,39 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať splátkami vo výške 1 479,- Sk (49,09 eur) mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá na 10,10 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 000,-Sk, poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk mesačne, splatnosť prvej splátky dňa 20.03.2006 a poslednej splátky dňa 20.02.2015, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 5,48 %.

Žalovaný v 3. rade uzatvoril dňa 03.02.2006 s právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa a.s.) Dohodu o ručení v ktorej vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa spolu s príslušenstvom, ktorá vznikla z úverovej zmluvy.

Z platobnej histórie (čl. 117-140 spisu) vyplýva, že žalovaný úver riadne a včas nesplácali uhradil spolu sumu 2 227,31 eur, pričom poslednú splátku zaplatili dňa 14.01.2011 vo výške 15 eur.

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 20.05.2013 (čl. 113-116 spisu) oznámila vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 17.05.2013.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu.

Listom zo dňa 09.07.2013 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovaným postúpenie pohľadávky na žalobcu v celkovej výške 4 668,10 eur.

Listom zo dňa 13.2.2014 žalobca vyzval žalovaných k úhrade celkovej sumy 6 015,62 eur do 28.02.2014.

Žalobca si v konaní uplatňuje sumu 2 945,40 eur, ktorá predstavuje 60 splátok splatných od 20.03.2010 do 20.02.2015, pričom splátky splatné od 20.08.2013 do 20.02.2015 sa stali splatnými dňa 11.08.2013.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej Obch. zák.), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/92 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy (k 03.02.2006) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obch. zák., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení novely č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na možnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 511 Obč. zák. ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 546 Obč. zák. dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 547 Obč. zák. veriteľ je povinný kedykoľvek a bez zbytočného odkladu oznámiť ručiteľovi na požiadanie výšku svojej pohľadávky.

Podľa § 548 ods.1 Obč. zák. ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nespĺnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák. príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 365 Obch. zák. dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods.1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia

Právne posúdenie vecí:

Predmetom konania je suma 2 945,40 eur a to splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.02.2015 v počte 60 vo výške 49,09 eur, ktorú tvorí úverová istina, nesplatené úverové úroky a poplatky.

Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanými zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že žalovaní v danom prípade pri podpise zmluvy vystupovali ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby, teda ako spotrebiteľia, kým právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená

na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohli žalovaní podstatným spôsobom meniť. Aj keď v znení účinnom do 1.1.2008 Obč. zák. obsahoval § 52 ods. 1 Obč. zák. iba demonštratívny výpočet spotrebiteľských zmlúv, v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy za spotrebiteľskú zmluvu treba považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na túto skutočnosť a vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na novoprijatú úpravu § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. účinnú od 01.05.2014 je súd povinný prihliadať na premlčanie ex offo, teda aj bez námietky účastníka. V zmysle výkladu Sekcie legislatívy MS SR sa má toto ustanovenie aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady v čase rozhodovania (bez ohľadu kedy k vzniku záväzkového vzťahu došlo, resp. či k premlčaniu došlo pred alebo až po účinnosti novely č. 102/2014 Z.z.). Okamžitá aplikabilita uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva aj zo skutočnosti, že novela č. 102/2014 Z.z. neobsahuje žiadne osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky ustanovenia § 5b posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy.

Keďže novela zákon č. 102/2014 Z.z., neobsahuje žiadne prechodné a záverečné ustanovenia, ktoré by posúvali účinnosť novozavedeného znenia § 5b, sú irelevantné námietky žalobcu o retroaktivite tohto zákonného ustanovenia. Preto súdu neostávalo nič iné len citované zákonné ustanovenie v súdnej veci aplikovať.

Z uvedených dôvodov sa súd zaoberal otázkou premlčania. Spornou otázkou sa vzhľadom na vyjadrenie žalobcu v žalobe javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného alebo Občianskeho zákonníka.

Súd nijako nepopiera argumenty žalobcu, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzavretá v danom prípade je však v zmysle vyššie uvedeného zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou.

Je pravdou, že názory na aplikáciu Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka na otázku premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade na základe nižšie uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý názor je väčšinový a k záveru o premlčacej lehote v zmysle Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách dospel aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 5MCdo 20/2009 zo dňa 25.11.2011 a poukázať možno aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 17 Co 167/2011 zo dňa 23.11.2011, či rozhodnutí Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/84/2013-181 zo dňa 29.10.2013.

Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (ako napr. premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (porov. rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci 61Cb 221/09). S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z.z. (1.4.2004) došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly Obch. zák. oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Uvedenému názoru nasvedčuje aj novoprijatá právna úprava § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Podľa názoru súdu vzhľadom na všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka v súdnej veci sú premlčané splátky splatné pred dňom 12.3.2011, keďže žaloba bola doručená súdu dňa 12.3.2014. Súd má za to, že návrh žalobcu je dôvodný pokiaľ sa domáha úhrady sumy 2 356,32

eur, t.j. splátok splatných po 12.3.2011 (od splátky splatnej 20.3.2011) čo predstavuje 48 splátok po 49,09 eur spolu 2 356,32 eur.

Žalovaní si na základe zmluvy o úvere neplnili riadne svoje povinnosti, čo v konaní nijakým spôsobom nespochybnili.

Keďže žalovaní v 1. a 2. rade poskytnuté úverové prostriedky, ktoré nie sú premlčané (splatné od 12.3.2011) doposiaľ nevrátili splnenie tejto povinnosti spoločne a nerozdielne im uložil súd a zaviazal ich k úhrade sumy 2 356,32 eur, ktorá predstavuje 48 . nepremlčaných mesačných splátok po výške 49,09 eur. V prevyšujúcej časti, súd nárok žalobcu z dôvodu premlčania zamietol.

Žalobca ďalej žiadal priznať kapitalizované úroky v sume 294,95 eur, vyčíslené od nasledujúceho dňa po splatnosti jednotlivých splátok od 21.3.2010 do 11.8.2013 (do uplynutia mimoriadnej splatnosti úveru) v sadzbe 8,5 % ročne, a 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2 945,40 eur od 12.8.2013 do budúcnosti.

Ako bolo vyššie konštatované došlo k premlčaniu 12 mesačných splátok splatných od 20.3.2010 do 20.2.2011. Vo vzťahu k úrokom z omeškania (z týchto premlčaných splátok) súd zdôrazňuje, že sú príslušenstvom k pohľadávke a pokiaľ súd konštatoval premlčanie hlavného záväzku (istín), nemôže sa premlčanie hlavného záväzku neprejavíť v premlčaní úrokov z omeškania ako vedľajšieho záväzku, ktoré sú akcesorickej povahy vo vzťahu k istine (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 681/2006, 21Cdo 682/2006 zo dňa 08. 02. 2007).

Vzhľadom na uvedené súd nepriznal žalobcovi kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý si vyčíslil z premlčaných splátok za obdobie od 21.3.2010 do 21.2.2011 v celkovej sume 146,85 eur.

Súd priznal kapitalizovaný úrok z omeškania z jednotlivých splátok splatných od 21.3.2011 do 11.8.2013 v sume 148,10 eur ako aj úrok z omeškania v sadzbe 8,5 % ročne z priznanej sumy 2 356,32 eur od 12.8.2013 do zaplatenia s v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Žalovaný v 3. rade poskytol zabezpečenie záväzku dlžníka ručením. Ručenie vzniká zmluvou uzavretou medzi veriteľom a ručiteľom, pričom vyhlásenie, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že jeho pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník musí byť písomné. Vzhľadom na dosah tohto právneho úkonu predpisuje zákon pre sľub ručiteľa písomnú formu, písomnosť sa však nevyžaduje pre prejav veriteľa, ktorým prijíma sľub ručiteľa. Ručenie predstavuje zabezpečovací prostriedok, ktorý je upravený osobitne pre oblasť občianskoprávných vzťahov a osobitne pre oblasť obchodno záväzkových vzťahov. Charakteristickým znakom ručenia je, že ručiteľova povinnosť vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti má akcesorickú povahu. Ručenie predpokladá existenciu platného dlhu. K hlavnému dlžníkovi pristupuje ručiteľ ako dlžník vedľajší. Ďalším charakteristickým znakom tejto zabezpečovacej inštitúcie je, že povinnosť ručiteľa vo vzťahu k povinnosti dlžníka má podpornú (subsidiárnu) povahu, kým povinnosť hlavného dlžníka má prednostnú (primárnu) povahu. Tento vzájomný vzťah oboch povinností zákon vyjadruje v ust. §548 ods.1. Ručiteľ teda ručí voči veriteľovi za splnenie dlhu síce popri hlavnom dlžníkovi, ale iba ak za ním, t.j. iba vtedy ak svoju povinnosť nesplní hlavný dlžník, hoci bol na to vyzvaný. Za týchto podmienok je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich a s plnením jedného zaniká povinnosť druhého. Vo vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom sú predovšetkým rozhodujúce skutočnosti, ktoré viedli k záväzku ručiteľa a ktoré môžu vzniknúť z rôznych dôvodov.

Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne a žalovaného v 3. rade k povinnosti uhradiť žalobcovi istinu 2 356,32 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 148,10 eur ako aj úrok z omeškania v sadzbe 8,5 % ročne z priznanej sumy 2 356,32 eur od 12.8.2013 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Rozhodnutie o trovách konania súd v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O.s.p. ponechal na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej dní samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.

2C/171/2014

- 10 -

o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).